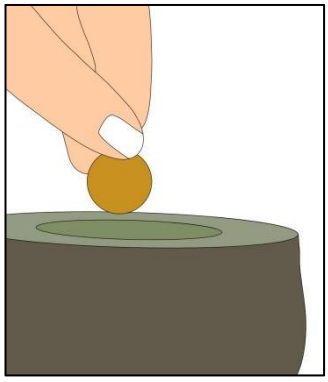

Křesťanský zvyk dávání almužny

Almužna - oblečení, jídlo nebo peníze, které jsou dány chudým lidem

Evangelia

Mějte se na pozoru, abyste nekonali almužny před lidmi, abyste byli viděni; jinak nemáte odměnu od svého Otce, který je v nebesích. Když tedy dáváš almužnu, netrub před sebou na trubku, jako to dělají pokrytci v synagogách a na ulicích, aby je lidé chválili. Amen, pravím vám, že už mají svou odměnu. Když ale dáváš almužnu, ať neví tvá levice, co činí tvá pravice, aby tvá almužna zůstala v skrytu, a tvůj Otec, který vidí v skrytu, ti odplatí. Matouš 6:1-4

Ježíš odpověděl: „ Jeden člověk sestupoval z Jeruzaléma do Jericha a padl mezi zloděje. Ti ho svlékli, zranili a odešli, zanechavši ho polomrtvého. Náhodou se tou cestou sešel jeden kněz. Když ho uviděl, obešel ho. Také jeden levita, když byl na tom místě, přišel, prohlédl si ho a obešel ho. Jeden Samaritán pak cestou přišel k němu a uviděl ho. Když ho uviděl, slitoval se nad ním. Přistoupil k němu, nalil mu oleje a vína a obvázal mu rány. Posadil ho na své dobytek, odvezl ho do hostince a postaral se o něj. Druhý den, když odcházel, vytáhl dva denáry, dal je hostinskému a řekl mu: „Postarej se o něj a cokoli utratíš víc, až se vrátím, ti to zaplatím.“ Který z těch tří se ti zdá být bližním tomu, kdo padl mezi zloděje? On odpověděl: „Ten, který se nad ním smiloval.“ Ježíš mu řekl: „ Jdi a jednej také.“ Lukáš 10:30-37

Ale raději dávejte almužnu z toho, co máte, a hle, všechno vám bude čisté. Lukáš 11:41

Prodejte, co máte, a dávejte almužnu. Udělejte si měšce, které nezestárnou, poklad v nebesích, který nevyprchá, kam se zloděj nepřibližuje a mol ho nekazí. Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Lukáš 12:33-34

Skutky

Petr a Jan pak vstoupili spolu do chrámu v hodinu modlitby, to byla devátá hodina. A byl přinesen jeden muž, chromý od matčina lůna, kterého denně kladli k chrámové bráně, zvané Krásná, aby prosil o almužnu od těch, kdo vcházeli do chrámu. Když Petr a Jan viděli, jak se chystají vcházet do chrámu, prosil o almužnu. Petr se na něj s Janem zadíval a řekl: „Podívej se na nás.“ A on si jich všímal v naději, že od nich něco dostane. Petr řekl: „Stříbro a zlato nemám, ale co mám, to ti dávám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a choď.“ Vzal ho za pravou ruku, zvedl ho a hned se mu

zpevnily nohy a kotníky. Vyskočil, postavil se a chodil. Vešel s nimi do chrámu, chodil, poskakoval a chválil Boha. Skutky 3:1-8

A zástup těch, kteří uvěřili, měl jedno srdce a jednu duši. Nikdo z nich neříkal, že by něco z jeho majetku bylo jeho, ale všechno měli společné. A s velikou mocí vydávali apoštolové svědectví o vzkříšení Pána Ježíše. A na všech byla velká milost. A nikdo z nich neměl nouzi. Neboť všichni, kdo měli pole nebo domy, je prodávali a přinášeli peníze za prodané věci a kladli je k nohám apoštolů. A každému se rozdělovalo podle toho, jak potřeboval. A Josef, kterému apoštolové dali příjmení Barnabáš (což se překládá Syn útěchy), levita z Kypru, měl pole. Prodal ho, přinesl peníze a položil je k nohám apoštolů. Skutky 4:32-37

V Joppe byla jedna učednice jménem Tabita, což se překládá jako Dorkas. Tato žena byla plná dobrých skutků a almužen. Skutky 9:36

V Cesareji žil jeden muž jménem Kornélius, setník z oddílu zvaného Italský. Byl to zbožný muž, bohabojný s celým svým domem. Dával lidu mnoho almužen a neustále se k Bohu modlil. Ve vidění jasně spatřil kolem deváté hodiny denního anděla Božího, jak k němu přichází a říká mu: „Kornélie!“ Když se na něj podíval, zděsil se a řekl: „Co se děje, Pane?“ Řekl mu: „Tvé modlitby a tvé almužny vystoupily před Boha na památku.“ Skutky 10:1-4

Kornélius řekl: „Před čtyřmi dny jsem se postil až do této hodiny a v devátou hodinu jsem se modlil ve svém domě. A hle, muž se postavil přede mnou v zářivém oděvu a řekl: ‚Kornélie, tvá modlitba je vyslyšena a tvé almužny jsou připomínány před Bohem.‘“ Skutky 10:30-31

Ukázal jsem vám ve všem, že máte takto pracovat, podporovat slabé a pamatovat na slova Pána Ježíše, neboť řekl: ‚Blaze tomu, kdo dává, než tomu, kdo bere. ‘ Skutky 20:35

A v tom se snažím mít vždycky svědomí bez úhony vůči Bohu i vůči lidem. Po mnoha letech jsem přišel, abych svému národu přinesl almužnu a obětní dary. Skutky 24:16-17

Kdo kradl, ať už nekrade, ale raději ať pracuje a svýma rukama koná dobré věci, aby měl z čeho dát tomu, kdo je potřebný. Efezským 4:28

Apokryfy

Já, Tobit, jsem po všechny dny svého života chodil po cestách pravdy a práva a prokázal jsem mnoho almužen svým bratrům a svému národu, kteří se mnou přišli do Ninive, do země Asyřanů. Tobit 1:3

A za časů Enemessara jsem dával svým bratrům mnoho almužnů, dával jsem svůj chléb hladovým a své šaty nahým. A když jsem viděl někoho ze svého národa mrtvého nebo poházeného po hradbách Ninive, pohřbil jsem ho. Tobit 1:16-17

Dávej almužnu ze svého majetku; a když dáváš almužnu, nezáviď oko tvé, neodvrať tvář svou od žádného chudého, a tvář Boží se od tebe neodvrátí. Máš-li hojnost, dej almužnu podle toho, máš-li málo, neboj se dát podle té mála. Neboť si shromažďuješ dobrý poklad pro den nouze. Neboť

almužna vysvobozuje ze smrti a nenechává vstoupit do tmy. Neboť almužna je dobrým darem pro všechny, kdo ji dávají, před Nejvyšším. Tobit 4:7-11

Dej ze svého chleba hladovému a ze svého oděvu nahým a podle své hojnosti dej almužnu. Ať tvé oko nezávidí, když dáváš almužnu. Tobit 4:16

Modlitba je dobrá s postem, almužnou a spravedlností. Trocha se spravedlností je lepší než mnoho s nepravostí. Lepší je dávat almužnu, než shromažďovat zlato. Neboť almužna vysvobozuje od smrti a očišťuje od každého hříchu. Ti, kdož praktikují almužnu a spravedlnost, budou naplněni životem. Tobit 12:8-9

Tak přestal Tóbit chválit Boha. Bylo mu osm padesát let, když ztratil zrak, který se mu po osmi letech vrátil. Dával almužny a rostl v bázni před Hospodinem Bohem a chválil ho. Tóbit 14:1-2

A pohřbi mě slušně i svou matku se mnou, ale v Ninive už nezůstávej. Vzpomeň si, synu můj, jak Aman naložil s Achiacharem, který ho vychoval, jak ho ze světla přivedl do tmy a jak ho zase odměnil. Achiacharos byl však zachráněn, ale ten druhý dostal svou odměnu, neboť sestoupil do tmy. Manasses dal almužnu a unikl z osidel smrti, která mu nastražili. Aman však padl do osidel a zahynul. Proto nyní, synu můj, pohleď, co dělá almužna a jak vysvobozuje spravedlnost. Když to řekl, zemřel na loži ve věku sto osmi padesáti let a pohřbil ho se ctí. Tobit 14:10-11

Voda uhasí planoucí oheň a almužna odčiňuje hříchy. Sir 3,30

Nebuď bezradný, když se modlíš, a nezanedbávej dávání almužny. Sir 7,10

Nic dobrého se nemůže dočkat toho, kdo se stále zabývá zlem, ani toho, kdo nedává almužnu. Sir 12:3

Almužna je člověku jako pečeť, dobré skutky člověka střeží jako zřítelnici oka a svým synům a dcerám dává pokání. Sir 17,22

Uchovávej almužnu ve svých zásobárnách, a ona tě vysvobodí ze všeho soužení. Sir 29,12

Kdo miluje zlato, nebude ospravedlněn, a kdo následuje zkaženost, bude ho mít dost. Zlato se stalo zkázou mnohých a jejich zkáza byla blízko. Je kamenem úrazu pro ty, kdo mu obětují, a každý blázen bude jím chycen. Blahoslavený je bohatý, který je shledán bez poskvrny a nechodí za zlatem. Kdo je to? A my ho budeme nazývat blahoslaveným, neboť vykonal podivuhodné věci mezi svým lidem. Kdo byl jím zkoušen a shledán dokonalým? Ať se chlubí. Kdo by urazil, a neurazil? Nebo by se dopustil zla, a neudělal ho? Jeho majetek bude upevněn a shromáždění bude hlásat jeho almužny. Sir 31:5-11

Kdo odplácí dobrodiním, obětuje jemnou mouku, a kdo dává almužnu, obětuje chválu. Sir 35:2

Bratři a pomoc jsou proti soužení, ale almužna vysvobodí více než obojí. Sir 40,24

Ztracené knihy Bible

Blahoslavená a věčně slavná Panna Marie, pocházející z královského rodu a rodiny Davidovy, se narodila ve městě Nazaretu a byla vychována v Jeruzalémě, v chrámu Páně. Její otec se jmenoval Jáchym a matka Anna. Rodina jejího otce pocházela z Galileje a města Nazareta. Rodina její matky pocházela z Betléma. Jejich život byl prostý a spravedlivý v očích Páně, zbožný a bezúhonný před lidmi. Neboť rozdělili veškerý svůj majetek na tři části: jednu věnovali chrámu a chrámovým úředníkům; druhou rozdělili mezi cizince a lidi v chudých poměrech; a třetí si ponechali pro sebe a pro potřeby své rodiny. Evangelium o narození Marie 1:1-4

Neboj se, Jáchyme, ani se nelekej, když mě uvidíš, neboť jsem anděl Páně, kterého k tobě poslal, abych ti oznámil, že tvé modlitby byly vyslyšeny a tvé almužny vystoupily před Bohem. Evangelium o narození Marie 2:3

Později se anděl zjevil jeho ženě Anně a řekl: „Neboj se a nemysli si, že to, co vidíš, je duch. Já jsem ten anděl, který přednesl tvé modlitby a almužny Bohu, a nyní jsem k tobě poslán, abych ti oznámil, že se ti narodí dcera, která se bude jmenovat Marie a bude požehnaná nade všechny ženy.“ Evangelium o narození Marie 3:1-2

Třetí kniha Pastýře Herma 2:1-13 (Podobenství)
1 Když jsem šel do pole a prohlížel si jilm a vinnou révu a přemýšlel o jejich plodech, zjevil se mi anděl a řekl mi: „Na co tak dlouho v sobě myslíš?“
2 A já jsem mu řekl: „Pane, myslím na tuto vinnou révu a tento jilm, protože jejich plody jsou krásné.“ A on mi řekl: „Tyto dva stromy jsou vzorem pro služebníky Boží.“
3 Řekl jsem mu: „Pane, rád bych věděl, z čeho se skládá obrazec těchto stromů, o kterých se zmiňuješ.“ „Poslechni,“ praví, „vidíš tuto vinnou révu a tento jilm?“ „Pane,“ řekl jsem, „vidím je,“
4 „Tato réva,“ říká, „je plodná, ale jilm je strom bez ovoce.“ Nicméně tato réva, kdyby nebyla zasazena tímto jilmem a jím podepřena, nenesla by mnoho ovoce; ale ležela by podél země, nenesla by jen špatné ovoce, protože by se nedržela jilmu; zatímco je-li podepřena jilmem, nese ovoce jak pro sebe, tak pro něj.
5 Pohleď tedy, jak jilm nedává méně, ale spíše více ovoce než vinná réva. „Pane,“ řekl jsem, „jak může nést více ovoce než vinná réva? Protože,“ řekl, „vinná réva, která se opírá o jilm, dává mnoho a dobrého ovoce, zatímco kdyby ležela na zemi, nenesla by jen málo, a to velmi špatně.“
6 Toto podobenství je tedy předkládáno služebníkům Božím a představuje bohatého a chudého člověka. Odpověděl jsem: „Pane, ukaž mi to.“ Slyš, řekl, „bohatý člověk má bohatství, ale vůči Pánu je chudý, neboť je zaneprázdněn svým bohatstvím a málo se k Pánu modlí a modlitby, které pronáší, jsou líné a bez síly.“
7 Když tedy bohatý člověk podá chudým to, co potřebuje, chudý člověk se modlí k Pánu za bohatého; a Bůh bohatému člověku udělí všechny dobré věci, protože chudý člověk je bohatý v modlitbě; a jeho žádosti mají u Pána velkou moc.
8 Bohatý pak slouží chudým vším, protože cítí, že ho Pán slyší, a tím ochotněji a bez pochybností mu dává, co potřebuje, a stará se, aby mu nic nechybělo.
9 A chudák děkuje Hospodinu za bohatého, protože oba konají svou práci od Hospodina.
10 Lidé si proto myslí, že jilm nenese žádné ovoce, a nevědí ani nechápou, že když se přidá k vinné révě, vinná réva přináší dvojnásobný úrodu, jak pro sebe, tak pro jilm.

11 Tak i chudí, kteří se modlí k Hospodinu za bohaté, jsou jím slyšeni a jejich bohatství se rozmnožuje, protože slouží chudým ze svého bohatství. Oba se tak navzájem podílejí na dobrých skutcích.
12 Kdokoli tedy bude činit tyto věci, nebude opuštěn Hospodinem, ale bude zapsán v knize života.
13 Šťastní jsou ti, kdo jsou bohatí a cítí se bohatými. Kdo si to uvědomuje, bude moci lépe posloužit druhým.

Zapomenuté knihy Edenu

Zákon Zebulonov 2:1-21
1 A nyní, děti, pravím vám, abyste zachovávali přikázání Páně, prokazovali milosrdenství ke svým bližním a měli soucit se všemi, nejen s lidmi, ale i s zvířaty.
2 Kvůli tomu všemu mi Hospodin požehnal, a když byli všichni moji bratři nemocní, já jsem vyvázl bez nemoci, neboť Hospodin zná úmysly každého z nich.
3 Mějte tedy, děti moje, v srdcích svých soucit, neboť jak člověk jedná se svým bližním, tak mu Hospodin naloží.
4 Synové mých bratří totiž onemocněli a umírali kvůli Josefovi, protože neprojevili milosrdenství ve svém srdci; ale moji synové byli uchráněni před nemocemi, jak víte.
5 Když jsem byl v zemi Kanaán, u pobřeží moře, chytil jsem ryby pro svého otce Jákoba. Když se jich mnoho v moři udusilo, já jsem zůstal bez úhony.
6 Já jsem byl první, kdo si postavil loď k plavbě po moři, neboť Hospodin mi dal v tom porozumění a moudrost.
7 A spustil jsem za něj kormidlo a na dalším vzpřímeném kusu dřeva uprostřed jsem napnul plachtu.
8 A plavil jsem se po břehu a lovil ryby pro dům svého otce, dokud jsme nepřišli do Egypta.
9 A ze soucitu jsem se o svůj úlovek podělil s každým cizincem.
10 A byl-li někdo cizinec, nemocný nebo starý, uvařil jsem ryby, dobře je připravil a nabízel jsem je všem lidem, jak každý potřeboval, a truchlil jsem nad nimi a měl jsem nad nimi soucit.
11 Proto mě Hospodin nasytil hojností ryb, když jsem lovil ryby; neboť ten, kdo se dělí se svým bližním, dostává od Hospodina mnohonásobně více.
12 Pět let jsem lovil ryby a dával je každému, koho jsem viděl, a stačilo to pro celý dům mého otce.
13 V létě jsem chytal ryby a v zimě jsem pásl ovce se svými bratry.
14 Nyní vám oznámím, co jsem učinil.
15 Viděl jsem v zimě muže, který byl v soužení kvůli nahotě, a slitoval jsem se nad ním. Tajně jsem ukradl oděv z domu svého otce a dal jsem ho tomu, kdo byl v soužení.
16 Proto, děti mé, z toho, co vám Bůh uděluje, prokazujte bez váhání soucit a milosrdenství všem lidem a dejte každému člověku s dobrým srdcem.
17 A nemáte-li, co dáti tomu, kdo to potřebuje, mějte s ním slitování z milosrdenství.
18 Vím, že má ruka nenašla, co by mu dala, a tak jsem s ním sedm stadií plakala a mé nitro k němu toužilo v soucitu.
19 Proto i vy, děti mé, mějte slitování s každým člověkem, aby i Pán měl slitování a milosrdenství nad vámi.
20 Neboť i v posledních dnech Bůh sešle na zemi své soucitné slitování a všude, kde nalezne milosrdenství, v něm přebývá.
21 Neboť v jaké míře má člověk soucit se svými bližními, v téže míře má i Pán s ním.